

POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA

URZĄD
PATENTOWY
PRL

OPIS PATENTOWY

48267

Patent dodatkowy
do patentu _____

Zgłoszono 16. IV. 1962 (P 98 710)

Pierwszeństwo 22. IV. 1961 Kanada

Opublikowano: 10. VI. 1964

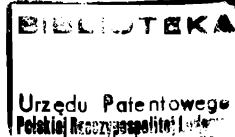
Kl 39 a⁴ 5/00

MKP B 29 f, 5/00

UKD

Właściciel patentu: Independent Products Canada Limited, Montreal (Kanada)

Nośnik do naturalnych jelit kielbasianych

1

Wynalazek dotyczy nośnika do naturalnych jelit kielbasianych.

Dotychczas pakowanie i konserwowanie naturalnych jelit kielbasianych polega na tym, że jelita te przewozi się w stanie solonym na sucho w postaci wiązek, zapakowanych w beczkach z dodatkiem soli. Jelita te są również przewożone w postaci pierścieni zapakowanych pojedynczo do worków plastikowych i pokrytych dodatkowo solą lub przesyconych roztworem soli. Nadmiar soli powoduje często częściowe a nawet całkowite uszkodzenie tkanki jelita, co z kolei odbarwia jelita i zmniejsza wytrzymałość ich na ciągnięcie. Niedostateczne natomiast przenikanie soli do wewnętrznych części jelita w postaci węża powoduje niszczenie przez bakterie wewnętrznych ich ścianek. Utrata przez zapakowane jelita wilgotności działa również szkodliwie, gdyż może wywołać krystalizację soli w samej tkance jelita, przy czym kryształki soli przenikając do tej tkanki czynią ją nadmiernie porowatą. Zmusza to użytkownika takich jelit do moczenia ich w gorącej wodzie aż do stanu zmiękczenia, przy czym zachodzi wówczas konieczność odnalezienia końca każdego pasma i nasadzenia go ręcznie lub mechanicznie na lej służący do napełniania jelita, przy czym jelita przy nasuwaniu są marszczone. Dotychczasowy zatem sposób pakowania i przewożenia naturalnych jelit kielbasianych wymaga dokonywania przy wytwarzaniu kielbasy

2

całego szeregu ręcznej pracy, zajmującej dużo czasu oraz zużywania nadmiernej ilości soli, jako środka stosowanego do konserwowania jelit w czasie ich składowania i przewożenia.

5 Propocmowano już umieszczanie oddzielnych jelit w odpowiednich uchwytach i pakowanie takich zestawów do roztworu zabezpieczającego te jelita przed uszkodzeniem. Uchwyty te były jednak nieporęczne i przeszkadzały, przy czym przy napełnianiu poszczególne jelita musiały być usuwane z uchwytów.

Niedogodności te usuwa przedmiot niniejszego wynalazku. Wynalazek polega na wykonaniu samoistnych zestawów, z których każdy jest utworzony w postaci nośnika, na którym jest umieszczone prefabrykowane jelito zmarszczone w postaci pierścieniowych fałd. Każdy taki zestaw jest przystosowany do doprowadzania go ponad lej, służący do napełniania jelita, wskutek czego jelito takie może być bądź bezpośrednio na nośniku, bądź też nośnik ten można wysunąć i jelito napełniać mięsem.

Nośnik według wynalazku posiada postać wydłużonej płaskiej giętkiej pochwy, wykonanej z materiału wodoodpornego, najkorzystniej z plastiku. Pochwa taka jest zaopatrzona na jednym końcu w język, zaopatrzonej w otwór do jej zawieszania na haku leja, służącego do napełniania jelita mięsem kielbasianym. Przed zawieszeniem pochwy na haku, przeciwnie jej koniec zamyka się częściowo tj. z pozostawieniem małych otwo-

rów, służących do wypływu wody z pochwy w czasie jej przemywania podczas marszczenia jelita na nośniku. Korzystnie jest pochwę taką usztywnić i wzmocnić za pomocą wsuwanej do niej płaskiej wkładki o zwężonym zakończeniu. Taki zestaw pochwy i wkładki stanowi korzystną postać wykonania nośnika według wynalazku, gdyż pozwala na odpowiednie nasunięcie na niego jelita. Pochwa ta może być także wykonana z dość sztywnego tworzywa, lecz nie jest to tak korzystne jak zastosowanie giętkiej pochwy z półsztywną wkładką usztywniającą.

Odcinek jelita kielbasianego jest nasuwany na powyżej wspomniany nośnik w stanie uprzednio sfałdowanym (zmarszczonym). Po nałożeniu zmarszczonego w pierścieniowe fałdy jelita na ten nośnik, korzystnie jest część długości tego nośnika odciąć i przymocować na końcu przeciwnym do wspomnianego języczka.

Wynalazek jest uwidoczniony na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia perspektywiczny widok nośnika według wynalazku, fig. 2 — przekrój poprzeczny wzdłuż linii 2 — 2 na fig. 1; fig. 3 — perspektywiczny widok wkładki do usztywniania nośnika według fig. 1 i 2; fig. 4 — widok z góry nośnika według fig. 1 z wsuniętą do jego wnętrza wkładką usztywniającą oraz z nasuniętym na nośnik zmarszczonym odcinkiem jelita kielbasianego, a fig. 5 — przekrój poprzeczny wzdłuż linii 5 — 5 na fig. 4.

Na fig. 1 i 2 przedstawiona jest najkorzystniejsza postać wykonania nośnika do jelit kielbasianych. Nośnik ten ma mianowicie postać płaskiej wydłużonej giętkiej pochwy A, wykonanej na przykład z polietylenu. Pochwa ta jest utworzona z dwóch nałożonych na siebie ścianek 15 i 17. Jedna z tych ścianek, lub obie, jest zaopatrzona w języczek 19, który może być utworzony przez wykonanie wycięć 21 w podłużnych krawędziach ścianki 15 lub ścianki 15 i 17, wskutek czego języczek 19 jest węższy aniżeli pochwa A. Języczek ten jest zaopatrzony w otwór 23 dostosowany do zawieszania pochwy na haku lejka służącego do napełniania jelita mięsem kielbasianym. Ścianki 15 i 17 pochwy A na końcu przeciwnym w stosunku do języczka 19 są ze sobą spojęne na części swej szerokości, mianowicie na odcinku 25, wskutek czego pozostają dwa małe otwory 27 i 29 dla ujścia wody podczas przemywania pochwy A.

Fig. 3 przedstawia korzystną postać wykonania wkładki B służącej do usztywnienia pochwy A. Wkładkę B wstawia się do wnętrza pochwy A, która zostaje tym samym usztywniona. Wkładka B jest wykonana z materiału półsztywnego i jest nieco węższa od pochwy A, przy czym ma spiczasty koniec 41 ułatwiający wsuwanie tej wkładki do pochwy A.

Fig. 4 i 5 przedstawiają nośnik, składający się z pochwy A z umieszczoną w jej wnętrzu wkładką usztywniającą B, przy czym na nośnik jest nasunięty pewien odcinek błony kielbasianej C, w stanie zmarszczonym w postaci pierścieniowych fałd. Nośnik pokazany na fig. 1 jest znacznie dłuższy od nośnika według fig. 4, ponieważ jest obcięty na żadaną długość. Pierwotna długość pochwy A słu-

ży do ułatwienia nasunięcia na nią zmarszczonego jelita, ostateczną zaś długość nośnika dostosowuje się do długości odcinka jelita, które ma być nasunięte na ten nośnik. Tytułem przykładu można po-

5 dać, że nośnik przeznaczony do umieszczenia na nim jelita długości około 7 m winien pierwotnie mieć długość około połowy długości nośnika prze-

10 znaczonego do nasunięcia na niego jelita kielbasianego o długości około 14 m. Zespół pochwy A z wkładką B wraz z nasuniętym i zmarszczonym odcinkiem jelita kielbasianego C może być łączony z kilkoma takimi zespo-

15 16 mi w wiązkę, umieszczając te zespoły płaszczyznami jeden przy drugim i łącząc te zespoły ze sobą sznurami.

Wiązki takie, w celu ich przechowania lub sprze-
20 daży można pakować do różnej wielkości różnych pojemników, począwszy od worków plastikowych i skończywszy na beczkach. W pojemnikach tych

21 wiązki pozostają zanurzone w specjalnym roztwo-

22 rze konserwującym jelita kielbasiane. Roztwór ten

23 sprzyja także w utrzymaniu tych jelit zarówno

24 przy ich składowaniu jak i przewożeniu w stanie

25 wilgotnym i śliskim, co pozwala na łatwe zsunie-

26 cie zmarszczonego jelita C z nośnika na lej, służ-

27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65

30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65

31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65

32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65

33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65

34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65

35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65

36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65

37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65

38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65

39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65

40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65

41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65

42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65

43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65

44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65

45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65

46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65

47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65

48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65

49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65

50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65

51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65

52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65

53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65

54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65

55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65

56 57 58 59 60 61 62 63 64 65

57 58 59 60 61 62 63 64 65

58 59 60 61 62 63 64 65

59 60 61 62 63 64 65

60 61 62 63 64 65

61 62 63 64 65

62 63 64 65

63 64 65

64 65

65

nianych tłustych żyłek. Nośnik składający się z pochwy A i wkładki B oddziela jelita od wspomnianego leja, wskutek czego jelito nie przykleja się do leja. Jeżeli jelito jest nałożone bezpośrednio na zimny lej, wówczas bardzo często następuje przyklejanie się jelita do leja. Przy nasuwaniu jelita C na wspomniany lej, za pomocą którego jelito jest napełniane mięsem kielbasianym, można wywołać nierównomierność zmarszczenia, czego należy unikać, gdyż utrudnia to należyte napełnianie.

Zastrzeżenia patentowe

1. Nośnik do naturalnych jelit kielbasianych, znamienno tym, że stanowi go wydłużona, płaska giętka pochwa (A), która na jednym końcu jest zaopatrzona w węższy język (19), zawierający otwór (23) do jej zawieszania, na przeciwnym zaś końcu jest ona zamknięta na części (25) swej szerokości z pozostawieniem małych o-

tworów (27 i 29) do usuwania wody w czasie płukania.

2. Nośnik według zastrz. 1, znamienno tym, że pochwa (A) jest wykonana z dwóch nałożonych na siebie pasm (15 i 17), tworzących ścianki tej pochwy, spojenie ze sobą wzdłuż podłużnych swych brzegów, przy czym język (19) z otworem (23) jest wykonany albo w jednej albo też w obu tych ściankach.
3. Odmiana nośnika według zastrz. 1 i 2, znamienno tym, że pochwa (A) jest wykonana z jednego pasma zgiętego na pół i spojenego na podłużnych swych krawędziach.
4. Nośnik według zastrz. 1—3, znamienno tym, że wewnątrz pochwy (A) zastosowana jest płaska półsztywna wkładka (B), wzmacniająca i usztywniająca pochwę, przy czym koniec tej wkładki najkorzystniej jest spiczasty w celu ułatwienia wstawiania tej wkładki (B) do pochwy (A).

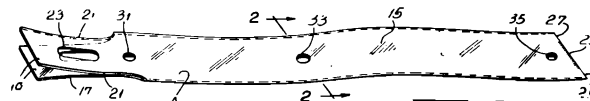

Fig. 1

Fig. 3

Fig. 2

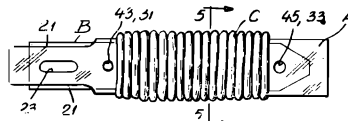

Fig. 4

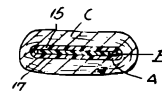

Fig. 5

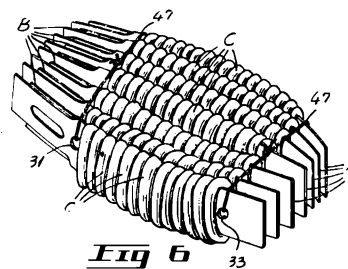

Fig. 6

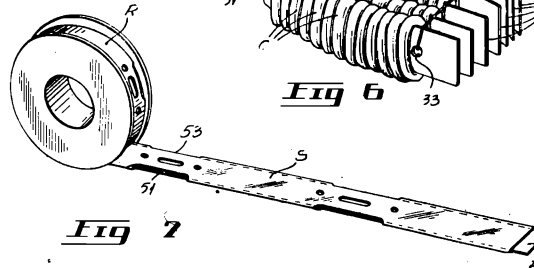

Fig. 7